

TELEGRAFUL ROMAN.

Nº 8. ANULU XIII.

Telegraful este de două ori pe săptămână: joia și Dumineca. — Premergăratul se face în Sabiu la expeditorul poștei pe astăzi la c. r. poste, cu bani gata prin scrisori francate, adresate către expeditorul. Pretul prenumeratelor pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. — pe jumătate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte parti ale Transilvaniei și pen-

tru provinciale din Monarchia pe unu ann 8 fl. era pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și terii straine pe anu 12 pe $\frac{1}{2}$ anu. 6 fl. v. a.

Inseratul se plătesc pentru
între 6 și 7. cr. și cu literă
mici, pentru a doua 6 și cu $5\frac{1}{2}$ cr. și
pentru a treia repetare cu $3\frac{1}{2}$ cr. v. a.

Sabiu, în 28 Ian. (9 Febr.) 1865.

Dupa scirile mai noi, ce avem, Maiestatea Sfânta Imperatul a primitu în 25 Ianuariu (6 Februarie) deputațiunea de 21 membri, carea aduse multamită Românilor din Transsilvania și Ungaria pentru înființarea mitropoliei greco-orientale. (In nr. venitoru vom comunică și cuventul Esc. Sele conducatorului.)

Dreptulu Românilor banatieni asupr'a monastirilor greco-orientale din tiér'a loru.

In Banatul temisianu există monastirile: Basiasiu, Zlatiti'a, Mesiciu, Sântu-Giorgiu, Besdiniu, Voiloviti'a și de curând deschisă monastirea Ciclov'a.

Monastirile: Basiasiu și Zlatiti'a.

Monastirea Basiasiu, foarte seracă, e adăpostita Zlatiti'i. — Din istoria acestor două monastiri nu ne este nimică cunoscută; schematismul nu arată anul originei lor. — Noi Români pe basă faptelor istorice și a argumentelor mai în josu aduse susținută, ca aceste monastiri suntu radicate de Români gr.-orientali din vechiul comitatul Cheviei (sub Roman: Constantiola) și din vechiul comitatul Horomului, ambe cunoscute pe tempul Imperatului Marelui Carol sub numele: „Francohorion, și pe tempul venirei Ungurilor: „Ducatus Horomiensis.“ — La ori și ce templare dispuse 2 monastiri din începutu și pâna astăzi au fostu suținute și de poporul român gr. orient. alu diecesei Caransebesului. Aceasta nu o potu negă Serbi, prin urmare nu potu negă nici dreptulu Românilor de a participa la avereia acestor monastiri.

Monastirile Mesiciu, Sântu-Giorgiu și Besdiniu.

Despre monast. Mesiciu avem o brosura slavenă tiparita in Bud'a 1798 sub titlulu: „Краткаја повѣст о монастыре Месичѣ същемъ въ Банатѣ темишварскомъ.“ Aceasta, basata, cum dice in pag. 6 — pe spunerea calugarilor și altor omeni, va sa sustina, că monast. Mesiciu aru fi fundata de unu monarchu serbu venit aci din muntele Atonului, pre care sa-lu fia sanctu de egumenul AEpiscopulu Ipechiei Sav'a pe la an. 1225 și ca și celelalte suntu totu de pe atunci a fundate de Serbi și provideute de imperatii și despotii serbesci cu teremu propriu și cu privilegie.

Aceste aserte suntu despoiate de documente inverdate și asiă disperu înaintea urmatorelor fapte istorice și argumente rationale.

1. Ca nainte de anii 1400—1438, candu s-au asediatur primele colonie serbesci pe bunurile Brancovene din Ungaria și Banatu, n'au fostu Serbi in Banatu. — Vedi intre altele și istoria serbescă.

2. Ca intre anii 1220—1229 domnitorii Serbiei Stefanu și Radoslavu, departe de a avea proprietate și putere in Banatu, erau bietii constrinsa se bate acasă cu Ungurii, spre a-si aperi propriu loru tiéra Serb'i'a. (Краткое описание сербской истории наподобие Георгад, 1861. pp. 28—30.)

3. Ca deca totusi aru fi trecutu vreunu Serbu in Banatu, că sa fundeze aci monastiri, au nu i-aru fi statu in contra privilegiile Românilor, cari nu concedeau a se rupe din tiéra Românilor său ori și ce mosia și a se dona strainilor fără invocarea și inconvenintarea aristocratilor români? și au nu aru fi rapeditu preste Dunare pre atare Serbu? și privilegiul lui Andreiu esitu chiaru atuncia in 1222 apoi și furiele propagandei, cari sub regele Bela IV. elatină din temelia Bisericii orientala nu numai in Ungaria și Banatu, ci și in tie-riile invecinate?

Opusculul meu istoric, — carcle nascutu inca in 1862 inca nu-si află nasiulu, cel'a ce l'aru scote din scutece și l'aru boteză cu lumină publicitatei, — scrie mai pelargu despre toate acestea, apoi și cum ca monastirile: Sântu-Giorgiu și Besdiniu s'au radicatu pe la începutul vîculei XVI. (Vedi univers. schematismu eccl. liter. alu biser. gr. orient. din Ungaria și

Transsilvania din 183 $\frac{3}{4}$ de Alois. Reesch de Levald edit. II.) — Despre monastirea Mesiciu și după mai susu numită brosura — în cătu-va piedisiiu-si după datele și argumentele de mai susu se da cu socotă, cum ca se dată din același vîcu cu celelalte 2 monastiri.

Déca stau mai susu adusele date serbesci, și deca mai luâmu in bagare de séma și aceea, ca Serbi, cum vomu areă mai injosu, numai după an. 1737 s'au intinsu de pe marginea mai inlauntrulu tierei: atunci noi Români banatieni suntemu in mai favoritore positiune decât Serbi, spre a adeveri, cum ea monastirile: Mesiciu, Sântu-Giorgiu și Besdiniu suntu fundate de cuviosii strabuni ai nostri.

Monastirea Voiloviti'a.

Dupa disul schematicu sa se sia fundata la începutul vîculei XV., pe candu erau și Serbi in timbulu Panciovei dealungul Dunarei.

Sa vedem si moastirile reduse, cari nu preduc Serbi ca aru fi ale loru serbesci.

Monastirea Varad'a.

Estragemu din-testulu opusculu in stilu rapsodicu numai aceste urmatore: Dupa mai multe tradițuni și chiar și după cea serbescă citata in istoria serbime din Versietiu, monastirea aceasta sa fia foarte vechia, era după tradițunea remasă dela Protopop'a Petru Siutu sa fia din cele mai cărunte tempuri ale vietiei bisericesci a Românilor din 3. ori 4. vîcu. — La-samăru ruinarea monastirei și deschiderea ei sub Episcopulu Spiridonu Stibit'a și urmatorii lui s. a. și areănumai atât'a inca, ca monastirea aceasta după tradițunea lui Siutu sa fia avutu mai nainte mosii, din cari pela 1801 numai 45 jugere de pamantu și o cuxa in loculu montanu Docnecea mai avea. — Monastirea dela Srediscea mica (satu rom.).

Numita de poporul din vecinatate „Perniaor“, ear de cei mai departati „Monastire“. Insemnămu aci numai atât'a, ca preotulu localu de acum'a Vicentiu Neagoe a aflatu unu documentu, care l'a datu spre citire vicariului monastirei Mesiciu Gerasimul Seretoriu, de unde, morindu acesta, nu l'a mai reprezentat. In acelu documentu sa stea: ca monastirea aceasta e mai vechia de 600 ani; ca avea unu teremu intinsu; ca i-au fostu sorori de aceeași anima monastirile dela Partosiu și Morav'a; ca Serbi cindu au venit după an. 1737 in timbulu Timisiorei și alu Versietiului, au nimicitu tōte scriptele și monumentele adeveritore de vieti și autonomia bisericescă a Românilor, și ca aceasta monastire impreuna cu cele mai susu numite s'au redus la propunerea sinodului serbescu din an. 1774. Avea ei pamantescă s'a datu monastirei Mesiciu.

Monastirea Morav'a.

Aici cătra cele ce se voru areă mai in josu, cari au valoare pentru tōte monastirile, adangemu numai atât'a: cum ca pe la 1721, fiindu biserică monastirei aproape de ruiniare, s'a reparat cu spesele orei căruia proprietariu românui Giuriscu, ca monastirea in an. 1774, reducendu-se mosiele ei, s'a datu la monastirea Sântu-Giorgiului, unde s'au stralocatul și calugarii s. a. s. a.

Monastirea Partosiu.

Aici afara de remasile monastirei, cari că morminte gelnice stau inca și la celelalte monastiri reduse, mai așănu și mormentul patronului monastirei: „Святителѧ Йосифъ носишии Митрополитъ Темишварскій“, ceeace va sa dică românesce: Santul Iosif celu nou, fostul Metropolitul alu Temisiorei, a fostu patronul monastirei acestei, și cumca densulu este immormentat in capela monastirei, adeveresc și o lungă ieremiada inscrisa in biserică cea nouă, unde calugarii se tangue, ca trebuie se parasește monastirea s. a. — Acestu Iosif nu se află in registrul Archiereilor dela Temisiore, care-lu avem a măna dela 1690. inainte; urmează dara și după acesta, și după ratiunea immormentării lui in biserică cea vechia a monastirei, cum ca densulu — Mitropolitul Iosif —

resiediutu in Timisióra înainte de înființarea icrarchiei serbesci in Carlovitii — scie Domnedieu candu — și ca a fostu esarchu alu Metropolitului rom. gr. oriental din Alb'a Iulii. — Reducerea acestei monastiri s'a eșeuțuitu in 2 Novembre 1778. De atunci pentru bunurile acestei monastiri românești trage monastirea „Mesiciu“ in totu anulu căte 400 metri de grâu dela diregatoria camerașa din Dentea, s. a. s. a.

Monastirea Ciclova.

Dupa tradițunea poporala sa fia de o vîrsta cu cea dela Varadi'a. S'a desgropatu și restauratu in an. 1859 de Români Cicloveni in dealulu padurosu, numitu din vechime „călugarulu.“ —

Mai suntu remasitie și de alte monastiri, despre cari tacemu acum'a.

Adaugemus aci ce-va din tradițiunile remase dela unu egumenu alu monastirei S. Georgiu, dela Nicolae Pop'a calugera din monastirea Morav'a și dela Petru Siutu protopop'a Văradiei, cari consuna cu tradițunea poporului. Aceste tradițiuni ne spun: cum ca metropolitul Albei Iuliei avea esarchul seu in Timisióra, carele se titulă metropolit; ca acesteia-i erau subordinate diregatoriele bisericesci și monastirile din Banatulu-temisiano; ca monastirile banatiene se datează inca din vîcurile pe candu s'a organisa ierarchie crestine la Români — —; cumca evlaviosii Români au cumpăratu bunuri și moșii cu numerulu 12, și le-au datu monastirilor . . . , cumca monastirile mai înainte de venirea Turciloru și a ierarchiei serbesci au fostu numai de Români tînute și folosite . . . ; cumca ele prin Turci s'a nimicîtu, și dupa luarea Banatului dela Turci de pe la an. 1718, s'a reînnoiu din fundamentu și s'a înzestratu cu cele trebuințiose prin ajutore adunate dela evlaviosii Români; cumca călugarii erau inca dintru 'nceputu Români, și atunci s'a mai înmultit punendu-se iéra Români, pentru ca Serbi nu erau pe atunci in părtele acestea ale Banatului, pâna candu nu a venit coloni'a cea din urma cu Patriarchul Arseniu I. Siaieabentu din cacea o parte a lasatu locuintele mai înainte pre marginile Dunărei, Tisei și Muresului ocupate, și s'a impresciatu prin comunele romanesci: Versietiu, Biserica-alba s. a., apoi și prin tinutulu Beeskerek-lui; — cumca ierarchia serbescă a ocupatu monastirile Românilorū și moșile loru aloidale, adeca cele 12 și a mijlocit u se împărți la monastirile Mesiciu, S. Georgiu și Besdinu s. a. s. a.

Standu aceste tradițiuni, cari inca viéza in poporu, și faptele istorice și argumentele mai in susu aduse; assertul Serbilorū „cum ca monastirile din Banat suntu nu mai ale loru“, nu pote subi lupt'a cu acele fapte și argumente, și asiá dreptulu Românilorū gr. orientali din Banat de a participa à proportione la averile toturor u monastirilor din tiér'a loru (afara de Voivodita), este preainvederatu. —

Multa lumina aru reversă preste tôte aceste și alte obiecte manuscriptulu originalu, de unde scosei aceste fragmente. Nu me potu destulu miră, cum unei națiuni de millione suflante cu o intielegintă destulu de numerosă, ca mai multi proprietari avuti și mecenati generosi și cu căte-va asociatiuni și reunioni pentru literatur'a și cultur'a poporului, sa nu-i fia cu potintia a ajută tiparirea disului manuscriptu atât de interesantu, pe candu totu fiii acelei națiuni facu atâte alte lucruri mari și frumosé multu costatore, éra altii vîrsa sute și mii pe nimicuri! Vai ca rei suntemu! asiá nu vomu merge înainte; asiá nu se voru incuragiá cei ce vréu sa luce. Apoi sa nu despereze scriitorii nostri? — Vreti, Domnilorū, că intre atâtea mijloce mai onorifice și mai incuragiatore de nobilulu loru zelu, sa nu aiba ei bietii in catrău, ci séu sa-si vendia fructele mintii pela tipografi de naționalități straine pe ori și ce bagatela, că o marfa de tergu, care nu se prea cauta casa; au sa se lase de a serie la cărti și sa-si consacreze pén'a numai lucrurilor ce le aducu pânea de tôte dilele? — Eu rogu cu tóla reverint'a pre venerabil'a nostra intelligentia și in specie pre eminentii nostri barbati Baritiu și Babesiu, și că secretari ai Associationilor nóstre, că sa binevoiesca a consacrá căte-va din pretiosele loru minute unui lucru bunu, unei chiarificări publice in acestu diuariu, adeca a-si spune la acestu din urma pasagiu maturele și probatele loru socotintie, și totu odata a deschide intregului publicu calea de a-si areta cine vrea parerile, că sa ne intielegem cu totii, dêca și cum s'ară poté vindecă din radacina morbulu, ce atât de multu strica ardórea nobila a scriitorilor nostri și raci de bani și prin acésta aduce atât'a scadiamentu literaturei și culturei poporale. Dá, sa ne intielegem — căci că numai cei avuti — séu și seraci dar numai cei ce au patroni sa scria la opuri scientifice și cultivatore de simplulu nostru poporu, acésta nu o va aproba nimenea. Dar apoi nici aceea nu se poate cere, că tôte cărtile sa le tipareșca acele dône Associationi literarie, au cutare mecenatu. — Bine aru fi, sa se publice mai pre largu

sí mai apriatu și acestea: Ce cărti priimescu Associationile nóstre a le tipari cu spesele loru proprie? sub ce condițiuni? avé-va auctorulu nescari indetoriri, și cari? cum va fi cu proprietatea exemplarelor tiparite? și cum cu proprietatea opului insusi in privint'a retiparirei? s. a.

Eu me abatui cătu-va dela obiectu, dar nu strica nimică. — Ara fi trebuitu sa vorbim ce-va și despre resedintele episcopesci. Se spune de comulu, cumca la zidirea celei din Versietiu numai Români, preotii și eu mirenii impreuna, éra la zidirea celei din Temisióra $\frac{3}{4}$ Români și că la $\frac{1}{4}$ Serbi au lucratu și au contribuitu. Sciinti'a acésta o are poporulu nostru românul dela strabunii sei prin tradițune, apoi se afla și in tradițuni scrise. — T. Veliu.

Dela Associatione.

La siedint'a lunaria, ce se tînù Marti in 26 Ianuariu (7 Febr.), luara parte dintre membrii ordinari ai Comitetului: dd. P. Manu, Dr. P. Vasiliu, Dr. I. Nemesiu; dintre supplenti: dd. P. Dunc'a, Z. Boiu, I. Popescu, N. Cristea; apoi dd. oficiali Vicesecretarul I. V. Russu, Cassierul G. Stezaru, Controlorul A. Bacu. Presidiulu lu duse, că celu mai betrânu membru, d. P. Manu. Obiectele mai însemnate sunu urmatorele: Starea cassei 21,481 f. 35 xr. — D. Ministrul de statu respunde Associationei, la rogarea eii, ca a dispusu cele de lipsa, spre a se tramite Assoc. actele și opurile Academiei sciintielor. — In. Guberniu r. transpuie Assoc. unu opu prețiosu despre expozițione din Londr'a din a. 1862. — Cassierul arata mai multe manipulatiuni banale. — Se iau spre cunoștinția summele incuse dela siedint'a din urma incocé. — Controlorul Bacu, fiindu transpusu in oficiu, dimisiunează; i se aduce multiamit'a meritata prin cuvinte și i se va aduce și in scrisu; ear cu controloratul se 'nsarcină ad interim P. I. Popescu; pentru transpunerea actelor se denumescu comissari dd. Dr. Nemesiu și Cristea. — Institutulu geologic din Vienn'a tramite Associationei in schimb actele sele, etc. Dealtmintrea pe nr. venitoriu speram ca vomu fi in poziție de a comunica și protocolulu. —

Revista diuaristica.

O elipire in diuariile neromane din patria ne arata, cum frati magiari și-dau tóta silintăa pentru progresu și pentru aperarea națiunei loru de periculii, ce amenintia naționalitatea loru. In adeveru unu ce, care avemu și noi sa imitâmu, căci intrecerea pe câmpulu progresului e nobila și prin urmare demna de imitatū.

La rendulu celu d'antâi ne aduce „Hrm. Ztg.“ din Sabiu unu estrasu din unu articulu despre ultrapassivitatea magiara, combatuta de unu patriotu magiaru, Colomanu Tisza. Acesta adeca deplângé impregiurarea, ca pasivitatea au ajunsu asiá de departe incâtu? magiarii nu se ferescu numai de cursulu politicei de adi, dar și de aceea ce este de lipsa pentru unu poporu, care vrea sa figureze in lumea cetatiéna. Nu intrâm in amenuntele articulului, ci amintim numai provocarea, carea nu ni se poate pune din destulu și noue la anima; prin carea da indreptarea spre imbrânsiare toturor ramilor de viață. „Lasati-vă de prejudecătie“, strigă Tisza. Privilegiile săi au ajunsu sfarsitul. Proprietarii de pămîntu astădi nu emai presupun de cătu unu cetatiénu cultu și omu de specia litate, care trăiesc din sciencă și lucrulu seu. Următi exemplul lui și fiti-i otiu și frate!

Cuvintele aceste din urma amu dorí, candu și-le-aru talmaci fiacare Romanu; căci ele cu alte cuvinte ne potu servi și noue de invetitura.

In unulu din numerii trecuti amu fostu impartasitul publicului despre o provocare esita in „Kol. Közl.“ pentru infintarea unei scôle reale in valea Hatiegului, din veniturile muntiloru asiá numiti revindicati. La acésta respunde o alta voce din numit'a vale a Hatiegului, ca mai antâi aru fi de lipsa a se intemeia scôlele elementare și mai antâi cele populare. Stimâmu și noi și apreciuim acésta voce și atragemusí noi din parte-ne atențunea toturor, cari suntu barbati de influinția la crescerea poporului, de a ingrijî de fundarea de scôle bune populari in tôte comunele, pentru a numai in tipulu acesta se va poté pasi apoi mai departe.

„Korunk“ ne spune lucruri de necredintu. Elu dice, ca in eslu anu nu aru fi trecutu mai putini decâtu 10,000 de Secni in România, unde capata lucru mai multu, cu plata mai buna și unde este trafulu mai estinu și se intielege și mai bunu. Lucrul trebue ca nu e de gluma, pentru a se tratéza in unu articulu de fondu cu nr. I. pe candu încheiarâmu aceste siruri sosi și articululu II. in privint'a acésta, despre care poate cu alta ocasiune. Scaparea de o astfelu de emigrare este dupa „Korunk“ ceea ce și noi amu recomandat la ocasiunea poporului nostru: me-

serii, industria (și cetăți), pentru că numai în tipulu acesta vom fi în stare să ne poată castiga cele de lipsă aici în patria, fără de a fi siliti să umple lumea.

Dupa aceea aflâmu totu în „Köl. Közl.“ o corespondință din Iernotu, care se plânge asupra romanisării Magiarilor de pe acolo, recomandându-vă decarea reului acestuia cu deosebire pastorilor sufletesci și altor mecenati naționali, carii prin ingrijirea de biserică și școală potu impiedica latirea reului și mai departe. Unu exemplu frumosu (?) despre rezultatul, cind unu mecenat îngrijesc parintesc de poporu, aduce pe contele Haller, carele intrată au scutu vrăgi pe Români din comună Kerelö Sz. Pál, încătu Mihailu Rus' romanu, mai bucurosu se numea Rosa Mihály, și la vatră familiară mai bucurosu vorbea ungurescă decatu romanesce.

O alta corespondință din altu numeru totu a lui „Köl. Közl.“ ne aduce din Ludosiulu Mureșului, scirea, că contea Illona Kornis au trămisu pentru cei lipsiti, din Bogatulu Mureșului, o colectă de 918 f. v. a. Esc. S. contelui Miko, carele i-au să predau domnului Szilvási să-i împără. Împărătirea, se dice în corespondință, că n'au considerat nici naționalitate nici confesiune. Faptă frumoasă se lauda pre sine și n'are lipsa de comentarie!

Espositiune de opuri artistice în București.

On. Directiune a scălei de artele frumoase ne trămite urmatoreea scrisore interesantă:

Domnule Redactoru!

Amu onore a ve rogă să binevoiți a anunța în diuarul DVostre, că 'n poterea delegării ce amu priimitu dela domnul Minister de justiția, cultu și instrucțiune publică, o expoziție de pictură, sculptură, aquarelă, desen și arhitectură se va deschide în București la 10/22 Aprilie și se va închide la 10/22 Maiu.

Domnii artiști doritori a espune voru trămite obiectele ce voru destina expoziției la Comitetul Academiei de Belle-Arte; asemenea de voru voi că să aiba ajutoriul Guvernului nostru pentru transportul obiectelor de artă, — voru înconștiția Comitetului acăsta dorintă, și numitul Comitet va luă măsuri, că tablourile să fie primite la deligintile noastre, se intielege însă că numai acele tablouri, a căror dimensiunei voru să poată fi transportate prin mediul ce se oferă mai susu.

Priimti Domnule Redactora încredintarea osebită mele considerații. etc.

Varietăți și nouătăți de di.

(Distinctiune.) Maiestatea Sea Imperatulu s'au induratu a darui P. Protopopu gr. or. alu Branului Ioann Metianu, pentru activitatea sea în cauza întregirei ștei, crucea de aur pentru merite.

(Stipendie.) „Concordia“ publica armatoriu concursu: In urmarea înaltului rescriptu alu Locuției reg. pentru Ungaria cu nr. 100,896.—1864, deputațunea fondurilor scolare greco-orientale în Pestă înschiințea prin acăsta, cumca a devenit în vacanță unu stipendiu din fundația lui Atanasiu Ball'a, ce se da tinerilor de ritulu gr. oriental, cari au absolviat școalele elementare, și nu studiază la colegiile reformate din Dobritinu și Sarospatak, nici la gimnasiul evangelic din Posionu, unde de altmintera suntu stipendie facute de numitul fundatoru, ci la alte gimnasie, seu la universitatea de Pestă și Vienn'a, seu la Teologia de Carlovită; între cari, consangenii fundatorului voru ave preferință.

Recurgatorii voru instruă cererile loru cu urmatorele atestate și testimonie:

1) cu atestatul despre starea publică și privată a parintilor, și a altor consangeni;

2) cu respectivele testimonie scolare, întarite de dereginte, și de respectivul corp profesoral;

3) în casulu de consangenitate cu susnumitul fundatoru, acăsta să se adeveră că autentică.

Cererile astfelu instruite, în decursu de șise septembri de la a treia publicare a acestui edictu, sa se prede în localitatea oficiului deputațunei fondurilor scolare greco-orientale în Pestă Grünbaum gasse nr. 23 în edificiul institutului Tökolyanu.

Principatele române unite.

Dupa summariele siedintelor corporilor legislative românesci pâna în 15 Ianuariu inclusiv, afara de mesajele și responsurile care le amu împărtășită și noi publicului nostru, — ceva de mare importanță nu sau desbatutu. În siedința din 13 Ianuariu s'au decisu a se pune pentru 15 Ianuariu la ordinea dilei desbaterea asupra legii pentru alegera de Metropolită și Episcopi. (Se vede daru că în România clerul este totu minoru.) Vomu începe să noi a dă publicului nostru, din cele ce ne stau la dispunere: proiectele de legi, cari privesc biserică și mai tardu cari privesc școală din România.

Dupa unele diuare Domnul Negru a sosit de la Constantinopol. Dupa diuareistică francesă opinionea publică în Europa apusenea e multiamita cu cele ce se intemplă în România. „Reforma“ din urma aduce să o expresiune a unui diuar grecesc „Armonia“ care sună în modulu urmatoriu:

„Diu'a de 2 Maiu 1864 este însemnată în istoria noastră României. Din diu'a, aceea nația să radicatu pe o cultură solidă, și o epoca nouă de viață națională a resarită, pe care o urâmu să fie fericita și gloriosa pentru România. Diu'a acăsta, dicu, este una din cele mai mari pentru sortă României, pentru că întrarea proiectelor retrograde se închide pentru totdeauna și se pune temeliile unei adevărate Constituții. Din toate legile cari s'au promulgat până acum va rezulta pentru nația română, atâtă desvoltarea intelectuală cău și cea materială, de să pe de altă parte ea avea multe mijloace de a fi dezvoltata. Națile cele mari, la reformarea loru au trecut prin mai multe și felurite greutăți, România însă de să a treacut prin mai multe schimbări timpurale, finantările ei însă se află într-o poziție din cele mai placute, etc.“

Cele ce dice „Armonia“ și altele din alte diuare se vede a fi luate de Reformă că motivul la o expresiune a densei în privința independenței, despre care era vorba și în diuarelui nostru și despre proclamarea română de regat. Eata ce dice „Reformă“ în privința acăsta:

— Amu vedutu în mai multe diuare despre unu ore care proiectu alu Senatului României, care are de scopu proclamarea creditării tronului României. Dar nu era ore mai bine să se elaboreze unu proiectu, prin care să arătă proclama Prințipatele române că unu Regat independent? Deacă este adevăratu că s'ă hotarită a o rupe, pentru ce să nu o rupește o data pentru totdeauna? pentru ce se mai întârdă resaritul dilei cele mari pentru România? S'au pusă de către temeliile unui guvernament adevăratu constituționalu. Chiaru diuare streină o adeverăza, precum și corespondinție particulară o constată.“

De intereu va fi pentru cei ce au de a face multu cu România, opinioane, cărora se dau acolo expresiuni chiar de către streini, asupra influenței jurisdicțiilor străine. Împartăsimu publicului ceea ce ne aduce Regenerația în privința acăsta:

In nr. 8, 9, și 11 ale diuarelui germanu din București intitulat „Allgemeine Zeitung“, vedem că se tractă despre o cestiu destul de importantă, care privesc dea dreptulu statulu nostru, cestiuă despre influența jurisdicțiunii străine în statul Românu.

Vedem că aici fiacare poate mare său mica, și tramite reprezentantii sei, spre a veghiă asupra intereselor supuselor străini; vedem mai prim toate orașele consulate și stărostii, ai căror capi, după cum ne informă acestu diuare, n'au cea mai mica cunoștință de jurisprudentă și cari prin urmare produc o multime de confuziuni în exercitiul generalu alu jurisdicțiunii. Totații înțelegă acestui diuare, după cum vedem, este de a scăpa pe oricare streinu intratul odată în acăsta tierra autonoma, de jurisdictiunea străine și să supune pre toti legilor existente în tierra. Este prea frumoasă să totu de odata logică acăsta pretensiune. Mai năște, candu fiacare poate străină, influență mai multă său mai putină în acăsta tierra, jurisdictiunea străine pot să se exercete aici; dar acum suntem de departe de acele timpuri; acum candu statulu nostru se bucură de autonomia sea, atari influenție numai său locu, și prin urmare ori care streinu odată intrat în tierra, trebuie să se supue la toate legile tierii. Cetremu dar să noi suspendarea oricărui influență de jurisdictiune străine să supunerea oricărui străin la legile existente ale tierii. Din parte-năș felicităm pe autorele acestor articole importante, asurându-lu că guvernul actualu alu României va luă în deaproape considerare acăsta cestiuă și va face totul spre satisfacția acestor cereri de totu legali.

„Monitorul“ publică mai multe nume ale acelor Domnii, cari pentru vine s'au destituit de totu, său suntu numai suspendați pe ore care tempu din dregatorii publice de ale statului.

— Cameră a concluzu, că pe viitoru să denumească Monitorul pe Metropolitul României.

Prospectu politicu.

Negociațiunile între Austria și Prussia pentru Schleswig-Holstein curgă mereu, dar fără rezultatul dorit din partea noastră. Prussia declară prin nota sea din 24 Ianuariu, că nu poate recunoaște, nici chiaru provisoriamente, pre ducele Fridericu de Augustenburg, după cum propuse Austra, nici se poate slobodi la facerea vreunui programu în privința ducatelor, panacandu sindicul de corona (pre cari i-au insarcinat regimulu cu cercetarea drepturilor Prusiei asupra ducatelor), nu-si voru dă parerea — Cău pentru conflictulu de

constitutune in Prussi'a , regele dupa o seurta indoieala , iar inclina spre Bismarck.

Ministeriul italiano de sub presedintia lui Lamarmor'a se clatina ; ori va cadé ministeriul — ori se va dissolve camer'a. Camer'a este cercetata forte reu , asiá incátu presedintele a fostu silitu a chiamá pre deputatii la siedintie. — Ministeriele se pregatesc de stramutare la Florenti'a; in Turinu au fostu de nou turburari , dar fara insemnata mai mare. — Regele in 3 Febr. a sositu dela Turinu la Florenti'a si a fostu priimut cu entusiasmu. —

Guvernul francesu ese cu 'ncetulu din positiunea sea cea passiva satia cu ducatele germane. Drouin de Lhuys au instruitu pre ambassadorul francesu din Berlinu , d. Benedetti intr'acolo, ce Franci'a e resoluta, a se opune in tota form'a ori carei incorporari totale ori partiale a Schleswi-gului si Holstein-ului cu Prussi'a. — Cartea galbina, adeca

colectiunea de documinte mai inseminate ale statului, e gata , spre a se substerne camerelor. — Regimul se ocupa forte seriosu cu introducerea instructiunii gratuite si obligatorie.

Se asculta cu mare nerabdare cuventul de tronu , cu care va deschide Imperatul camer'a si senatul. — Tota presa oficioasa a priimitu iusarcinarea, a documenta , ca parerile desfasurate de Episcopul Dupanloup in brosura cunoscuta nu consuna cu cuprinsulu enciclicei (va sa dica , ca Episcopul sucesce cuprinsulu enciclicei , pentru ca apoi sa o pota apera.)

Din Petropole se scrie, ca gubernatorul din Kiew, Podoli'a si Volhini'a, gener. Annenkov , e licentiatu pe 6 luni, in care tempu lu va substitui gen. Bozak, gub. din Orenburg. —

Grecii se pare ca nu suntu multiamici nici cu regelui celu nou, celu putin agiteza pentru departarea sveticului regelui, a contelui danesu Sponnek.

FOIT'A „TELEGRAFULUI“.

Romanische Poeten.

In ihren originellen Formen und metrisch übersetzt von Ludwig Adolf Stauffe. Wien, 1865.

(Capetu din nr. trecutu.)

O fata tinera pe patulu mortii.

(De D. Bolintineanu.)

Cá robulu, ce canta amaru in robia,

Cu lantiulu de bratie, unu aeru doiosu;

Cá riulu, ce gema de grea vijelia,

Pe patu-mi de merte eu cantu dorerosu.

Unu crinu se usuca si'n laturi s'abate,

Candu diu'a e rece si cerulu in nuori,

Candu solele lu arde, candu ventulu lu bate,

Candu grandinea cade torrente pe florii:

Asiá fara veste pe dilele mele

O sorte amara amaru a batutu,

Si astfelu , ca crinulu de viscole rele,

Pe patulu dorerei d'odat'amu cadiutu.

Abia'n primavera dorintielor mele,

Plapanda ca rou'a, abiá amu ajunsu;

Atuncia candu canta prin florii filomele:

Si-o cruda dorere aduncu m'a petrunsu,

Amaru e mórtea , candu omulu e june ,

Candu diu'a i frumosa, candu traiulu e linu ,

Candu pasarea canta, candu florile ti-spune ,

Ca vieti'a e dulce si n'are suspinu.

Sa móra betrânlulu, ce fruntea inclina,

Ce plâng trecululu, de ani obositu;

Sa móra si robulu, ce'n lantiuri suspina,

Sa móra totu omulu cu susletu sdrobitu.

Ear eu, ca o flóre, ce nasce candu plóua,

Cresceam in de paseri suave cantari,

Si mie amorulu cu buze de roua,

Cu inima dulce imi dà sarutari.

Cá frundi'a, ce cade pe tómna candu ninge,

Suflata de venturi aici pe pamantu :

Ach, jun'a mea vietia acum'a se stinge,

Si anii mei tineri apunu in mormentu!

Ne pare reu, ca spatiulu celu angustu nu ne permite a publica aici inca cate-va din poesiele celor mai cu buni poeti romani; dar cunoscatorul si din aceste doue poesii comunicate se va fi convinsu , ca d. Stauffe are o frumosa cunoștința atâtua a spiritului limbei române, cătă si a frumusetelor poesiei noastre. Fericitam dar pre d. traducatoru pentru aceste frumose rezultate ale studiului seu , ear intreprinderei D-Lui i uramu celu mai bunu successu atâtua la publicul nostru român , cătă si la celu germanu. Dorim a vedé si lucrările ulterioare ale d. Stauffe pe acestu campu, cari ne place

Un'a din cele mai cunoscute poesii ale lui Demetru Bolintineanu este : O fata tinera pe patulu mortii, carea d. Stauffe o traduse asiá :

Ein junges Mädchen auf dem Sterbebette.

(Von Dem. Bolintineanu.)

So wie der Gefang'ne stets singet im Turme

In Ketten geschlossen'nen trüben Gesang,

Und so wie das Bächlein stets senszet im Sturm,

So sing' ich am Sterbebett traurig und bang.

Es senket die Lilie den Kelch und verblühet,

Wenn trübe der Himmel und frostig der Tag,

Wenn Winde sie schrecken, die Sonn'sie durchglühet,

Wenn über die Blumen fällt Hagelschlag :

So hat mich betroffen viel schmerzlich und bitter

Ein Schicksal im heitersten Lebenssinn,

Und so wie die Lilie gefällt vom Gewitter,

Vin ich nun gefallen auf's Krankenbett hin.

So zart, wie der Tau, der vom Himmel sich schwinget.

Und kaum das im Lenz meiner Wünsche ich steh',

Da zwischen den Blumen die Nachtigall singet,

Ergriff mich, o Gott ! ein grausames Weh.

Ach bitter ist das Sterben in der Jugend Tagen,

Wenn das Dasein so freundlich, die Tage hell steh'n,

Wenn Bögelein singen, wenn Blumen uns sagen,

Das Leben ist senszerlos, lieblich und schön !

Es sterbe der Greis, dessen Stirne sich neiget,

Der müde der Last seiner Jahre oft weint ;

Es sterb' der Gefang'ne, der seufzend sich beuget

Der Kette ; es sterb' wer zerschmettert erscheint.

Doch ich , gleich der Blume geboren im Regen,

Wuchs auf in der Bögelein sühem Gesang,

Auch mich einst küssend mit inn'rem Bewegen,

Mit Lippen von Tau die Liebe umschlang.

Wie tief im Herbste, wenn Flocken schon schwelen,

Vom Winde geschüttelt das Blättchen fällt ab,

Ach seh' ich nun enden mein jugendlich Leben,

Und sinkt der Blume gleich traurig in's Grab !

a crede ca se voru si publica in curendu , deca publicul iubitioru de poesia si de gracie eii cele incantatore va 'ntempiu acesele lucrari cu caldur'a ce merita.

Pentru noi Români insa e unu ce imbucuratoriu, unu ce care face a ne bate inimile mai cu taria, candu vedemu, ca productele literarie ale barbatilor nostri se afla demne de a fi traduse in limbele cele mari ale lumei; candu vedemu, ca si'n gradin'a tinerei literature române resară si cresc flori, demne de a se impleti in cunun'a cea gigantica, ce o compunu productele spirituale ale toturor poporilor civilizate in nobila rivalisare. —

Nr. 5—2 CONCURSU.

La scola populara româna ortodoxa din Darste, Districtul Brasovului, se cere unu invetiatoru cu salariu anualu de 120 f. v. a.

Predisulu salariu sa priimesee regulatu la sfarsitulu sia cărei lune dela diregatori'a comunala pelânga infatisiarea cuitantiei timbrate .

Dreptaceea ori care doresce a concurá la postulu susu amintitu, are a-si tramite in Brasovu la P. On. Scaunu protopopescu I. alu Brasovului pe lângă petitiune timbrata cu 50 cr. v. a.

Redactoru responditoru Zacharia Boiu.

1) Atestatu , ca a absolvat cu portare buna si cu sporii de clas'a I. gimnasiulu micu si cursulu pedagogicu din Sabiu, seu celu pucinu gimnasiulu micu;

2) Atestatu de botezu, ca e de confesiunea gr. orient. si in fine

3) Atestatu de portare politica; si acestea pâna la susu presifulu terminu, spre a se poté asterne cei alesi din concurrenti Excellentiei Sele Inaltu Prea-Santitului Archiepiscopu si Mitropolitu pentru parintesc'a intarire.

Darste 18 Ianuariu 1865.

Tom'a Barsanu, Parochu.

Georgiu Mesiotu, Curatoru.

Editura si tipariulu tipografiei archidiecesane.